

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Postanowienie z dnia 14 października 2022 r., Westpole Belgium i Unisys Belgium/Parlement (T 640/22 R), zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2022 r. – Elektrawinds Shabla South/Rada**(Sprawa T-759/22)**

(2023/C 71/43)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: „Elektrawinds Shabla South” EAD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat M. Grozdev)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Dz.U. 2022, L 261, s. 1);
- stwierdzenie nieważności tego rozporządzenia w części, w której określono obowiązkowy pułap dochodów rynkowych producentów uzyskanych z wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł, o których mowa w art. 7 ust. 1, a także w części, w której ustanowiono uprawnienia każdego państwa członkowskiego do konfiskaty (nacjonalizacji) na rzecz państwa „nadwyżek dochodów” tych producentów (zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 9 rozporządzenia);
- zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: brak właściwości

Rozporządzenie (UE) 2022/1854 przyjęto z naruszeniem prawa Unii, przy braku właściwości Rady. W art. 122 TFUE ustanowiono właściwość Rady do określenia środków w przypadku wystąpienia poważnych trudności w sektorze energii elektrycznej, lecz to postanowienie traktatu ma bardzo ograniczony zakres zastosowania, a przewidziane w rozporządzeniu środki nie są już objęte tym zakresem. Zgodnie z art. 122 ust. 1 TFUE Rada może postanowić o środkach stosownych do sytuacji gospodarczej, w szczególności w przypadku wystąpienia poważnych trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty, zwłaszcza w obszarze energii. A zatem w art. 122 TFUE nie ustanowiono właściwości prawodawczej Rady do przyjmowania środków mających na celu zarządzanie kryzysem w obszarze energetyki, lecz wyłącznie właściwość do określenia środków w przypadku wystąpienia poważnych trudności w dostawach określonych produktów, w tym energii.

2. Zarzut drugi: naruszenie zasady proporcjonalności

Rozporządzenie (UE) 2022/1854 narusza zasadę proporcjonalności. Artykuł 122 TFUE umożliwia wyłącznie przyjmowanie stosownych środków, a wprowadzenie obowiązkowego pułapu dochodów rynkowych producentów nie jest stosownym środkiem, ponieważ nie odnosi się bezpośrednio do kształtowania cen energii. Ceny pozostaną takie, i będą się rozwijały, jak zawsze, z nałożeniem lub bez nałożenia ograniczeń dochodów. Poza tym popyt na energię elektryczną i gaz ziemny nie zmieni się poprzez ustanowienie pułapów dochodów i podatków od dochodów rynkowych.

3. Zarzut trzeci: naruszenie prawa własności

Brak proporcjonalności ustanowionych w rozporządzeniu środków w zakresie, w jakim przewidziany w rozporządzeniu obowiązkowy pułap dochodów rynkowych, nałożony na producentów energii odnawialnej, a także przyznane każdemu państwu członkowskiemu uprawnienia do konfiskaty (nacionalizacji) na rzecz państwa „nadwyżek dochodów” tych producentów naruszają podstawowe prawo własności. Stosowanie art. 122 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi jeden z aspektów wspólnotowego interesu społecznego. A zatem w ramach stosowania tego postanowienia traktatu można nałożyć ograniczenia wykonywania prawa własności, pod warunkiem że ustanowiony w rozporządzeniu (UE) 2022/1854 pułap dochodów rynkowych, nałożony na producentów energii odnawialnej, i konfiskata „nadwyżek dochodów” na rzecz państwa, nie są nieproporcjonalne i nie naruszają samej istoty tego prawa.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2022 r. – Penguin Random House/EUIPO – Ediciones Literarias Independientes (PLAN B)

(Sprawa T-777/22)

(2023/C 71/44)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Penguin Random House Grupo Editorial, SAU (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: E. Armijo Chávarri, abogado)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ediciones Literarias Independientes, SL (Barcelona)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy PLAN B – unijny znak towarowy nr 17 887 136

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 września 2022 r. w sprawie R 2015/2021-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do towarów należących do klasy 9 i 16, nieobjętych hiszpańskim znakiem towarowym PLAN B (mieszanym) nr 3 641 418, jeśli są one objęte zaskarżonym unijnym znakiem towarowym;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-